

LIM OH & 6 LAGI.

lwn.

ALLEN & GLEDHILL

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
DATUK HJ. MOKHTAR BIN HJ. SIDIN H
[GUAMAN SIVIL NO. S1-22-102-91]
28 SEPTEMBER 1994

AMALAN & PROSEDUR: Writ saman diketepikan oleh Pendaftar - Plaintiff tidak merayu tetapi memfail tindakan baru dan menghujah isu yang sama - Samada tindakan *res judicata* - Issue estoppel - Samada terpakai dalam permohonan interlokutori - Samada boleh berbangkit walaupun *res judicata* tidak terpakai - Samada penghakiman muktamad perlu wujud sebelum issue estoppel boleh berbangkit - Samada proses Mahkamah disalahgunakan - Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A. 18 k. 19.

Ini adalah rayuan oleh plaintiff terhadap keputusan Penolong Kanan Pendaftar (Pendaftar) yang mengenyepikan writ saman dan pernyataan tuntutan atas alasan antara lain bahawa tindakan itu adalah *res judicata*. Fakta kes ialah pada tahun 1986 plaintiff telah mengambil tindakan untuk mendapatkan suatu ganti rugi dari seorang Low. Pada tahun 1988 plaintiff memfail permohonan untuk meminda writ dan penyata tuntutan untuk memasukkan defendan sebagai satu pihak dan permohonan ini telah dibenarkan. Plaintiff bagaimanapun gagal memfail pindaan dalam tempoh yang ditetapkan dan atas permohonan defendan writ dan pernyataan tuntutan yang dipinda itu diketepikan oleh Pendaftar.

Plaintif tidak merayu terhadap keputusan di atas. Sebaliknya plaintiff memfail tuntutan baru terhadap defendan. Dalam tindakan baru ini plaintiff telah membangkitkan isu yang sama dengan perkara atau isu yang dibangkitkan olehnya dalam writ saman yang dipinda dahulu. Berikutan permohonan defendan tindakan terbaru ini telah dibatalkan oleh Pendaftar atas alasan bahawa tindakan itu telah *res judicata*. Plaintiff merayu.

Dihadapan Yang Arif Hakim plaintiff berhujah bahawa dalam kes asal untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak, apabila permohonan plaintiff ditolak oleh Pendaftar, tidak ada keputusan berasaskan merit. Keputusan itu hanyalah berasaskan kesalahan-aturan kerana plaintiff tidak memfailkan writ dan tuntutan pindaan dalam masa yang ditetapkan oleh KMT 1980. Plaintiff seterusnya berhujah bahawa oleh kerana tiada perbicaraan di atas merit di dalam tindakan asal, maka tidak ada keputusan muktamad yang telah diberi dan dengan itu *res judicata* tidak terpakai. Defendan berhujah bahawa plaintiff berhak untuk merayu terhadap keputusan Pendaftar yang telah menolak permohonan plaintiff untuk meminda writ dan tuntutan. Oleh itu apabila plaintiff gagal untuk membuat rayuan tersebut, plaintiff di halang (estopped) daripada memfail tindakan sekarang ini kerana prinsip *issue estoppel* terpakai. Defendan menyatakan *issue estoppel* adalah terpakai dalam permohonan interlokutori.

Diputuskan:

[1] Adalah jelas bahawa *issue estoppel* masih boleh terpakai walaupun *res judicata* tidak terpakai. Dan untuk menentukan *issue estoppel* terpakai tidaklah perlu ada penghakiman yang muktamad di atas merit. Apa yang perlu ditunjukkan ialah isu yang dibangkitkan itu telah diputuskan dengan muktamad.

[2] Disini isu di dalam kes yang terdahulu ialah untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak didalam satu tindakan yang diambil oleh plaintiff. Plaintiff telah gagal berbuat demikian

- a** kerana kagagalannya mematuhi aturan yang ditetapkan. Plaintiff tidak mengemukakan apa-apa rayuan di atas keputusan Pendaftar. Dengan itu isu untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak di dalam tindakan plaintiff telah diputuskan dengan muktamadnya. Di dalam kes ini sekarang, adalah jelas bahawa apabila plaintiff memulakan tindakan ini ianya hanya bertujuan untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak kerana penyata tuntutan plaintiff adalah sama dengan writ dan penyata tuntutan yang dipinda yang telah ditolak oleh Mahkamah di dalam kes terdahulu. Dengan itu *issue estoppel* terpakai dalam kes ini.
- b**

[3] Apabila plaintiff gagal merayu di atas keputusan Pendaftar plaintiff telah menamatkan tindakannya ke atas defendan di dalam kes yang terdahulu. Apabila di dalam kes ini plaintiff telah mengakui bahawa isu di dalam kes ini sekarang adalah sama dengan isu di dalam kes yang terdahulu, maka ia juga adalah merupakan penyalahgunaan proses Mahkamah. Sungguhpun doktrin *res judicata* tidak terpakai Mahkamah mempunyai budibicara untuk

c membatalkan sesuatu tindakan sekiranya ia didapati menyalahgunakan proses Mahkamah. Oleh itu Pendaftar telah membuat keputusan yang betul dan tepat apabila membatalkan tindakan sekarang ini.

[Rayuan ditolak]

Kes-kes yang dirujuk:

- d** *Dombey & Sons Ltd. v. Playfair Brothers* [1897] 1 QB 368 (*dirujuk*)
Kandiah Peter v. Public Bank Bhd. [1994] 1 MLJ 121 (*dirujuk*)
Cheng Hang Guan & Ors. v. Perumahan Farlim (Penang) Sdn. Bhd. [1993] 3 MLJ 352 (*dirujuk*)
Ng Seng Hwa v. CI Holdings [1994] 1 MLJ 343 (*dirujuk*)
Malayan United Finance Bhd. v. Noormurni Sdn. Bhd. & Anor [1988] 1 MLJ 395 (*diikuti*)
Junov v. Morris [1981] 3 ALL ER 780 (*diikuti*)
- e** **Perundangan yang dirujuk:**
 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A. 18 k. 19
 Kaedah-Kaedah Mahkamah Agung A. 18 k. 19 (U.K.)

Sumber lain yang dirujuk:

Halsbury's Laws of England, 4th Edn. Vol. 16 para. 1530, Vol. 37

- f** Bagi pihak plaintiff-plaintif - *C.T. Lee; T/n. Fernandez & Co.*
 Bagi pihak defendan - *G. Sri Ram; T/n. Sri Ram & Co.*
Rosli Dahlan; T/n. Allen & Gledhill

PENGHAKIMAN

Hj. Mokhtar bin Hj. Sidin H:

- g** Ini adalah rayuan plaintiff terhadap keputusan Penolong Kanan Pendaftar yang membuat keputusan pada 3 April 1991 membenarkan permohonan defendan untuk mengenenipkan writ saman dan pernyataan tuntutan plaintiff di atas alasan bahawa tindakan ini adalah *res judicata* dan juga tindakan yang difailkan adalah bersifat remeh dan menyusahkan serta penyalahgunaan proses Mahkamah.
- h** Untuk mengetahui sama ada tindakan ini adalah *res judicata* atau tidak eloklah dinyatakan serba sedikit latarbelakang bagaimana plaintiff mengambil tindakan ini sekarang. Pada 2 Mei 1986 plaintiff telah mengambil tindakan ke atas Low Kim Soon dan Scotch Leasing Sdn. Bhd. untuk mendapatkan ganti rugi di atas kelalaian dan kecuai Low Kim Soon di dalam satu pembelian tanah yang mengakibatkan kerugian kepada plaintiff. Low Kim Soon adalah seorang pembantu guaman kepada defendan semasa kejadian itu berlaku tetapi ia telah meninggalkan
- i** firma defendan apabila tindakan ini diambil oleh plaintiff. Pada 13 Jun 1988 iaitu kira-kira dua

tahun selepas plaintif mengambil tindakan ke atas Low Kim Soon, plaintif telah memfail permohonan untuk meminda writ saman dan penyata tuntutan untuk memasukkan defendan sebagai satu pihak di dalam tindakan tersebut. Plaintif telah berjaya mendapatkan perintah untuk meminda writ saman dan penyata tuntutan. Plaintif dikehendaki membuat pindaan berkenaan dalam masa 14 hari dari tarikh perintah itu dibuat. Walau bagaimanapun plaintif tidak memfailkan pindaannya di dalam tempoh yang dinyatakan dan sebaliknya membuat pindaan di luar jangka masa yang ditetapkan. Di atas sebab tersebut defendan telah membuat permohonan untuk mengenenpikan pengeluaran writ dan penyata tuntutan yang dipinda dan permohonan ini telah dibenarkan oleh Mahkamah. Plaintif tidak merayu di atas keputusan tersebut dan sebaliknya memfailkan tindakan itu sekarang.

Kedua-dua pihak tidak mempertikaikan bahawa perkara atau isu yang dibangkitkan di dalam tuntutan tindakan sekarang yang telah dibangkitkan oleh plaintif adalah sama dengan perkara atau isu yang dibangkitkan oleh plaintif di dalam writ saman yang dipinda dahulu. Di atas sebab yang tersebut defendan telah membuat permohonan untuk membatalkan tindakan plaintif sekarang. Penolong Kanan Pendaftar yang telah mendengar permohonan defendan telah membuat keputusan untuk membatalkan tindakan plaintif ini sekarang. Plaintif telah merayu kepada Hakim di mana rayuan plaintif dibenarkan dan tindakan plaintif dihidupkan semula. Defendan yang tidak berpuashati di atas keputusan Y.A. Hakim telah merayu kepada Mahkamah Agong. Mahkamah Agong telah membuat keputusan supaya rayuan di atas keputusan Penolong Kanan Pendaftar didengar semula oleh seorang Hakim yang lain. Dengan itu saya sekarang mendengar rayuan plaintif di atas keputusan Penolong Kanan Pendaftar yang telah membatalkan writ dan penyata tuntutan plaintif.

Di dalam rayuannya plaintif menyatakan bahawa Penolong Kanan Pendaftar telah salah di dalam keputusannya kerana di dalam kes yang asal keputusan untuk mengenenpikan perintah untuk meminda writ supaya defendan dijadikan satu pihak berasaskan aturan (procedural) yang tidak betul tanpa memutuskan apa-apa isu merit. Dengan itu plaintif menghujahkan isu estoppel tidak terpakai. Plaintif telah merujuk kepada kes *Dombey & Sons Ltd. v. Playfair Brothers* [1897] 1 QB 368. Plaintif juga menyatakan di dalam kes asal untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak, apabila permohonan plaintif ditolak oleh Pendaftar tidak ada keputusan berasaskan merit. Keputusan itu hanyalah berasaskan kesalah-aturan kerana plaintif tidak memfailkan writ dan tuntutan pindaan di dalam jangka masa yang telah ditetapkan oleh Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980. Plaintif telah merujuk kepada beberapa kes yang lain di antaranya ialah:

(1) *Kandiah Peter v. Public Bank Bhd.* [1994] 1 MLJ 121.

(2) *Cheng Hang Guan & Ors. v. Perumahan Farlim (Penang) Sdn. Bhd.* [1993] 3 MLJ 352; dan

(3) *Ng Seng Hwa v. CI Holdings* [1994] 1 MLJ 343.

Berasaskan authoriti-authoriti tersebut plaintif telah menghujahkan oleh kerana tiada perbicaraan di atas merit di dalam tindakan asal, maka tidak ada keputusan muktamad (final judgment) yang telah diberi dan dengan itu prinsip atau doktrin 'res judicata' tidak terpakai.

Defendan pula di dalam hujah jawapannya menyatakan bahawa plaintif berhak untuk merayu di atas keputusan Pendaftar yang telah menolak permohonan plaintif untuk meminda writ dan tuntutan. Oleh itu apabila plaintif gagal untuk membuat rayuan di atas keputusan Pendaftar, plaintif dihalang dan di 'estop' daripada memfailkan tindakan ini sekarang kerana *issue estoppel* terpakai. Defendan menyatakan bahawa *issue estoppel* terpakai dalam permohonan interlokutori. Defendan menyatakan bahawa kegagalan plaintif merayu di atas keputusan Pendaftar adalah penting untuk memutuskan sama ada isu estoppel terpakai atau tidak.

- a** Defendan telah merujuk kepada kes *Malayan United Finance Bhd. v. Noormurni Sdn. Bhd. & Anor* [1988] 1 MLJ 395. Di dalam kes tersebut tidak terdapat rayuan terhadap keputusan Pendaftar yang telah menolak permohonan plaintif untuk mendapatkan penghakiman secara 'summary' di bawah Aturan 14 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi. Plaintif di dalam kes tersebut tidak merayu di atas keputusan tersebut dan sebaliknya **menarik balik tindakannya dengan kebebasan untuk memfail semula**. Plaintif di dalam kes tersebut telah mengambil tindakan baru di atas isu yang sama dan telah mendapatkan penghakiman secara 'summary' daripada Pendaftar. Defendan telah merayu di atas keputusan tersebut dan Hakim Mahkamah Tinggi telah membenarkan rayuan defendan dan penghakiman secara 'summary' yang telah diperolehi oleh plaintif telah diketepikan. Plaintif kemudiannya telah merayu kepada Mahkamah Agung di mana rayuannya telah ditolak. Di muka surat 396 YA Wan Sulaiman HMA (dia semasa itu) telah menyatakan seperti berikut:
- b**

- c** We agree with the learned Judge that **"issue estoppel" can arise even where a plea of *res judicata* cannot be established because the causes of action are not the same.**

Halsbury's Laws of England - 4th Edn. Vol. 16 paragraph 1530 succinctly sets out the law, which is cited hereunder:

- d** A party is precluded from contending the contrary of any precise point which, having once been distinctly put in issue, has been solemnly and with certainty determined against him. Even if the objects of first and second actions are different, the finding on a matter which came directly (not collaterally or incidentally) in issue in the first action, provided it is embodied in a judicial decision that is final, is conclusive in a second action between the same parties and the privies. This principle applies whether the point involved in the earlier decision, and as to which the parties are estopped, is one of fact or one of law, or one of mixed fact and law. The conditions for the application of the doctrine have been stated as being that (1) the same question was decided in both proceedings; (2) the judicial decision said to create the estoppel was final; and (3) the parties to the judicial decision or their privies were the same persons as the parties to the proceedings in which the estoppel is raised or their privies. Where one party has raised an issue which his opponent alleges is barred by issue estoppel the opponent can either plead the estoppel and leave the matter to be dealt with at the trial, or he can attempt to have the offending plea struck out.
- e**
- f**

It adopts the very words of Lord Guest's speech in *Carl-Zaiss - Stiftung v. Rainer And Keeler Ltd. & Ors.* (No. 2), referred to by the learned Judge in his judgment.

.....what the learned Judge did say in his judgment was, and we quote,

- g** No doubt the giving of leave to defend cannot be said to be a final judgment but in respect of issue estoppel the question is not whether there is a judgment that is final but whether the issue that was adjudicated on was disposed of with finality.

We would respectfully agree with the learned Judge's statement of the law aforementioned, having regard to the passage in Halsbury's we had considered earlier and to the authorities cited therein.

- h** Setelah meneliti penghakiman di atas adalah jelas kepada saya bahawa '*issue estoppel*' terpakai sungguhpun '*doctrine res judicata*' tidak terpakai dan untuk menentukan '*issue estoppel*' terpakai tidaklah perlu ada penghakiman yang muktamad tetapi isu yang dibangkitkan itu telah diputuskan dengan muktamad.

Di dalam kes ini adalah jelas kepada saya bahawa isu di dalam kes yang terdahulu ialah untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak di dalam satu tindakan yang diambil oleh

- i**

plaintif. Plaintiff telah gagal berbuat demikian kerana keagalannya mematuhi aturan yang ditetapkan. Plaintiff tidak mengemukakan apa-apa rayuan di atas keputusan Pendaftar. Dengan itu pada pendapat saya isu untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak di dalam tindakan plaintiff telah diputuskan dengan muktamadnya. Di dalam kes ini sekarang adalah jelas kepada saya bahawa apabila plaintiff memulakan tindakan ini ianya hanya bertujuan untuk menjadi plaintiff sebagai satu pihak kerana penyata tuntutan plaintiff adalah sama dengan writ dan penyata tuntutan yang dipinda yang telah ditolak oleh Mahkamah di dalam kes terdahulu. Dengan itu saya berpendapat '*issue estoppel*' terpakai di dalam kes ini sekarang.

Isu kedua yang dibangkitkan oleh defendan untuk membatalkan tindakan plaintiff sekarang ialah sama ada tindakan ini merupakan satu penyalahgunaan proses Mahkamah. Prinsip berkenaan perkara ini di perenggan 434 **Halsbury's Laws of England**, 4th Edn., Vol. 37 di mana dinyatakan seperti berikut:

434. **Striking out pleadings which are an abuse of process.** The Court's power under the Rules of the Supreme Court to strike out a pleading or the indorsement on a writ or any part of it extends to where, apart from the other specified grounds, it is otherwise an abuse of the process of the court. This is, as it were, a sweeping-up provision which reflects, but does not entirely, supersede, the Court's powers under its inherent jurisdiction.

An abuse of the process of the Court arises where its process is used, not in good faith and for proper purposes, but as a means of vexation or oppression or for ulterior purposes, or, more simply, where the process is misused. In such a case, even if the pleading or indorsement does not offend any of the other specified grounds for striking out, the facts may show that it constitutes an abuse of the process of the Court, and on this ground the Court may be justified in striking out the whole pleading or indorsement or any offending part of it. Even where a party strictly complies with the literal terms of the rules of Court, yet if he acts with an ulterior motive to the prejudice of the opposite party, he may be guilty of an abuse of process, and where subsequent events render what was originally a maintainable action one which becomes inevitably doomed to failure, the action may be dismissed as an abuse of the process of the Court.

Adalah jelas kepada Mahkamah bahawa di dalam tindakan yang terdahulu, Mahkamah telah menggunakan budibicaranya untuk membenarkan plaintiff meminda writ dan tuntutannya untuk menjadikan defendan sebagai satu pihak dan plaintiff hendaklah mengemukakan pindaan tersebut di dalam tempoh yang ditetapkan. Tempoh untuk memanjangkan masa untuk mengemukakan pindaan tersebut di luar jangka masa adalah juga merupakan satu budibicara kepada Pendaftar. Dengan itu apabila plaintiff gagal merayu di atas keputusan Pendaftar, plaintiff telah menamatkan tindakannya ke atas defendan di dalam kes yang terdahulu. Apabila di dalam kes ini sekarang plaintiff telah mengakui bahawa isu di dalam kes ini sekarang adalah sama dengan isu di dalam kes yang terdahulu, maka pada pendapat saya ia merupakan penyalahgunaan proses Mahkamah. Ini telah dinyatakan di dalam kes *Junov v. Morris* [1981] 3 ALL ER 780. Di dalam kes tersebut plaintiff telah mengambil tindakan ke atas defendan di atas satu perjanjian kapal. Plaintiff telah lewat menguruskan kesnya di mana 'Master' Mahkamah telah menolak tindakan plaintiff kecuali ia mengeluarkan saman meminda arahan di dalam tempoh yang ditetapkan. Plaintiff telah gagal mengeluarkan saman tersebut dan akibatnya 'Master' Mahkamah telah membatalkan tindakan plaintiff di atas alasan bahawa plaintiff telah gagal meneruskan pendakwaan (for want of prosecution). Walau bagaimanapun plaintiff telah memulakan tindakan kedua di atas kausa yang sama. Defendan telah mengambil tindakan untuk membatalkan tindakan kedua ini di atas alasan bahawa tindakan ini adalah satu penyalahgunaan proses Mahkamah di bawah A. 18 k.h 19 Kaedah-kaedah Mahkamah

a Agung. Permohonan defendan itu telah dibenarkan. Di Mahkamah Rayuan, Watkins LJ di dalam penghakimannya di muka surat 785 menyatakan seperti berikut:

.. A prospective litigant must be deemed to know that on taking out a writ indorsed with a claim for monetary or other relief, his conduct of the action thereby brought into being will be governed thereafter by rules and orders of the Court. A failure to conform to any one of these may cause him to be penalised even to the extent of having his action struck out.

b **In the event of his action being ordered to be struck out for failure to obey a peremptory order, he may appeal against that order seeking, if necessary, an extension of time within which to do so. The outcome of such an appeal will to some extent depend on the excuse for failure preferably set forth in affidavit form provided for the Court's consideration. If a litigant neglects to avail himself of that procedure and brings a fresh but precisely similar action to that ordered to be struck out, without any explanation then or at any later time for a failure to obey the peremptory order, he should not be surprised that the commencement of the second action is found to be an abuse of the process of the Court and for that reason it, too, is struck out.**

c

To behave in such a way is in my judgement to treat the Court with intolerable contumely. This is a matter which can properly be taken into account in the exercise of the Court's discretion...

d (Tekanan oleh saya).

Pada pendapat saya apa yang telah terjadi di dalam kes tersebut terjadi di dalam kes ini sekarang. Sepatutnya plaintif merayu di atas keputusan pendaftar di dalam kes yang terdahulu. Dengan itu saya berpendapat bahawa plaintif telah menyalahgunakan proses Mahkamah.

e Adalah jelas kepada saya dari authoriti-authoriti bahawa sungguhpun 'doctrine *res judicata*' tidak terpakai, tetapi Mahkamah mempunyai budibicara untuk membatalkan sesuatu tindakan sekiranya ia didapati menyalahgunakan proses Mahkamah. Ini dinyatakan di dalam kes *Stephenson v. Garnett* [1898] 1 OB 677.

Di atas sebab-sebab yang telah saya nyatakan di atas saya berpendapat Pendaftar telah membuat keputusan yang betul dan tepat apabila membatalkan tindakan ini sekarang. Dengan itu saya menolak rayuan plaintif dengan kos dan keputusan Pendaftar disahkan.

f

g

h

i